

Llegir el futur

Un estudi sobre la seguretat dels preservatius no és igual que el signi la Universitat de Durex que la Universitat Pontifícia. Cal veure qui diu què. Però el cas és que la botiga Amazon ha anunciat que, per primera vegada en una campanya nadalenca, la venda de llibres electrònics havia superat la de llibres físics. Amazon, la més gran llibreria virtual, hi és part interessada. A final de 2007, Jeff Bezos, el fundador d'Amazon, va presentar al món el Kindle, un lector de llibres digitals (*e-books*), l'iPod dels llibres, la màquina que havia de transformar la manera com llegim i la indústria editorial de la mateixa manera que els reproductors de MP3 han canviat la indústria discogràfica i la forma com escoltem la música. Era lleuger, portable, capaç d'emmagatzemar milers de llibres i equipat amb una pantalla que cansa poc la vista. Des de la presentació del Kindle han passat coses: el Kindle d'Amazon es pot adquirir fora dels EUA des de la tardor del 2009, altres empreses han desenvolupat els seus lectors, que han baixat de preu –ara ja se'n troben per 200 €–; Barnes&Noble, la cadena de llibreries físiques més gran del món i competidora principal d'Amazon.com, ha presentat el seu propi e-lector, i fins al nostre país s'ha posat en marxa Leqtor.com, una plataforma catalana que ven llibres electrònics i disposa del seu propi aparell. El nostre vell hàbit de llegir sobre fulls de paper comença a estar amenaçat seriosament. Quan s'acabi aquesta dècada que hem encetat (i segons diuen les parts interessades, pot-

Web recomanat: Leqtor.com

Val la pena fer un cop d'ull a aquest web perquè és l'aposta més seriosa que s'ha fet al nostre país pel que fa a llibre electrònic. Vivim en un país una mica especial –«diferent», deien els franquistes–, i Leqtor.com suposa una posada al dia d'una part de la indústria editorial, una indústria que és molt conservadora. Els sentirem queixar-se molt, als editors, si els *e-books* són un èxit. La gent de Leqtor sembla que, en lloc de queixar-se, han triat arromangar-se.

ser cal insistir-hi), els llibres de paper ens semblaran una andròmina tan antiquada com una cinta de VHS. O potser no. Ningú no pot llegir el futur. L'editor Herralde diu que és agosarat, en un país on la meitat de la població diu que no llegeix ni un llibre a l'any, pensar que una cosa d'aquestes tindrà èxit. Però hi ha altres obstacles: la tinta electrònica en color és caríssima, la mida de la pantalla ha de valer igual per a un diari, una revista, un PDF o una novel·la, i per ara el ball de formats i incompatibilitats és de manicomi (no hi ha un MP3, un estàndard per a text). És cert que la dècada de 2000 ha estat la dècada de la substitució dels suports físics (CD, DVD, fotografies) pels suports en xarxa i que, com diuen els interessats, tot el que és digitalitzable (i els llibres ho són) anirà pel mateix camí. Però també podria ser que ara que els consumidors ja saben el pa que s'hi dona, vulguin tornar a tenir un control físic de les coses que consumeixen: les pintures d'Altamira són allà des de fa molts anys, i jo en canvi ja no sé en quin llapis de memòria vaig guardar les fotografies de l'estiu passat.